

Tilbage til fortiden

Københavns Golf Klub er grundlagt i 1898 og er dermed Skandinaviens ældste golfklub. I maj 1928 blev den nuværende bane anlagt på Eremitagesletten. Det har den nu afdøde banearkitekt Frederik Dreyer berørt i bogen fra 100 års jubilæet, og journalist og mangeårigt medlem af KGK, Karl-Erik Jeppesen gravede dengang i arkiverne:

"I løbet af april 1928 var man kommet så langt med anlægsarbejderne, at de første fire og de sidste fire huller var klar til spil, og klubhuset var færdigt. Endvidere var 14. green anlagt, og der blev indrettet et midlertidigt teested til et kort hul til denne green. Man kunne nu spille en runde på 9 huller på den nye bane, og fredag den 5. maj, Store Bededag, holdt man en festlig indvielse".

"Der blev først taget afsked med de gamle ni huller syd for vejen med en atten hullers slagspilsmatch her, og så fik den gamle bane lov til at passe sig selv. Denne match blev vundet af Bjørn Ringsted med Verner Ammentorp som runner-up. Efter frokost i det nye klubhus spilledes igen en 18 hullers match, denne gang på de nye huller, og her blev det Verner Ammentorp, der vandt med Bjørn Ringsted som runner-up. Det var meget passende, det var to af klubbens bedste spillere dengang."

Højt humør

Man må forestille sig, at der var højt humør i klubben efter et meget stort arbejde med at flytte til de nye omgivelser. Spillerne kunne allerede året efter råde over Danmarks eneste 18 hullers bane (indtil Rungsted kom til i 1937) og et klubhus, der ifølge Berlingske Tidende både "...havde styrtebade og mange udenomsbekvemmeligheder".

Ifølge KGK's 50 års jubilæumsskrift var det klubbens storspiller i de første år, Frederik Hegels idé at flytte til arealerne nordvest for Eremitageslottet, og at købe Nyholms sommerhus og bruge det til klubhus. Nyholm, der var professor ved Landbohøjskolen havde fået lov til at bygge huset, der hvor vores nuværende klubhus ligger, så han kunne være i nærheden af de elever, som han underviste i landmåling.

Den daværende skovrider, Martensen-Larsen anbefalede planerne, og klubben indgik en kontrakt med Landbrugsministeriet, som gjaldt i 15 år med et opsigelsesvarsel på fem år. Lejen blev på 500 kroner årligt, 10 kroner billigere end det den gamle ni hullers bane havde kostet.

Formue på 17.000

Klubbens daværende honorære sekretær, apoteker Niels Benzon, fortæller til jubilæumsskriftet:

"Vi havde 17.000 kroner i kassen. Hos medlemmerne lånte vi 15.000 kroner rentefrit, og så gik vi i gang. Professor Nyholms hus købte vi for 7.000 kroner. En engelsk golfarkitekt kom over. Hyggelig, ældre Gentleman. Foruden at være golfspiller var han ivrig tangodanser. (Hans rette identitet er aldrig fastslået, red. anm.). For 100 pund fik vi en plan til den nye 18 hullers bane, der stort set svarer til banen, som den er i dag."

Resten af pengene gik til at flytte det lille, gamle klubhus - eller skur rettere sagt - med fire rum og et minikøkken, der lå ved Eremitageslottet, og bygge det sammen med Nyholms hus. Det blev til et hyggeligt sorttjæret træhus med hvide vinduer. Klubben måtte låne yderligere 4.000 kroner af medlemmerne, men som Niels Benzon siger:

"Jeg tvivler på, at der nogensinde er blevet anlagt en 18 hullers golfbane med klubhus og det hele så billigt. En af grundene til, at det kunne lade sig gøre, var at vi ikke behøvede at grave og så fairways. Vi kunne nøjes med at udjævne de gamle muldvarpeskud, slå græsset og derefter tromle. Derimod blev alle greens gravet og tilsået med engelske græsfrø".

Ja, banen ligger der endnu. Den var noget kortere, et par nye huller er kommet til, et er forsvundet og adskillige bunkers er nedlagt og nye anlagt. Men grundlæggende har vi haft den samme bane siden 1928. Frederik Dreyer har skrevet en omfattende gennemgang af banen og dens historie i 100 års jubilæumsskriftet fra 1998, så det skal ikke gentages her.

Anderledes med klubhuset. I sommeren 1944 blev det sprængt i luften af den berygtede nazistiske Brøndum-bande, og næsten alt materiale om dansk golf indtil da gik tabt. Hvad der siden findes af litteratur om Københavns Golf Klub i den første tid er møjsommeligt stykket sammen ved hjælp af diverse arkiver, men ikke mindst ved samtaler med de, der oplevede det hele.

Karl Erik Jeppesen